

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

„Gazeta” iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 277.

Brașov, Sâmbătă 17 (29) Decembrie

1888.

Brașov, 16 Decembrie v.

Uneltirile Grecilor în contra
Românilor din Macedonia se con-
tinuă fără încetare de către agenții
societăților paneline și chiar ai
guvernului din Atena.

Furia de persecutare, de in-
trigă și de calumnia s'a pornit
cu toată puterea în contra Româ-
nilor macedoneni, de când Gre-
cii au vădit, că cu toate machina-
țiunile lor de ani îndelungați, li-
se pregătesc fiascul cel mai
cumplit, prin ridicarea de școle
romănesci în toate părțile Mecedo-
niei locuite de Români și prin
scoterea limbei grecesci din bise-
ricile române.

În timpul mai recent agentii
panelin și guvernul din Atena
și-au slobozit toată furia și tur-
barea lor în contra Românilor,
pentru că aceștia au descoperit
un complot urdit în contra
statului turcesc de către agentul
guvernului grec din Bitolia, a-
nume Pikion.

Au întrebunțat Grecii totu
capitalul lor de intrigă și de
calumnia, ca să facă să se întoacă
tot în contra Românilor ascu-
țișul legilor turcesci în această
afacere, strigându că hârtiile se-
crete, prin care se dedea pe tață
pregătirea unei revoluțiuni în con-
tra statului turcesc, sunt fău-
rite de Români.

Foile grecesci din Constanti-
nopol, ca „Phare du Bosphor”
al grecului Kiriakopulo, ca să
mascheze uneltirile și complotul
Grecilor din Macedonia, a dat
în lume vestea, că minciuni sunt
cele ce le spun Români despre
Pikion și agenții greci, că nu sunt
decât machinațiuni de ale lui
Apostol Mărgăritu, inspectorul
școlilor române din Macedonia.

Au isbutit Grecii prin unelti-
rile și calumniile lor să libereze
din temnițele turcesci pe revolu-
ționarii greci și în locul lor să

arunce în închisore prin autorită-
țile turcesci din Bitolia pe profe-
sorul român George Pappa, sub
pretext că el ar fi fabricat scri-
soarea prin care se dau pe față
incercările Grecilor de a revolta
Macedonia, și pe doi elevi dela
liceul român din Bitolia, pentru
că indignați de persecuțiunile Gre-
cilor și de nevreducia autorită-
ților turcesci, au adresat profe-
sorului lor cuvinte de incura-
giare și de răbdare, fiindcă drep-
tatea trebuie să nvingă.

În fața dovedilor sdrobitore
ce există în contra agenților greci
guvernul din Constantinopol a
și destituit pe judele instructor
din Bitolia, care a contribuit la
liberarea Grecilor revoluționari,
și se așteptă, ca să facă dreptate
Românilor.

Cutezanța Grecilor și a gu-
vernului din Atena în privința lu-
crărilor de subminare în Mace-
donia a crescut și mai mult de
când cu logodna prințului de co-
ronă grecesci cu sora împăratului
german. Ei cred, că guvernul
turcesc le va lăsa mâna liberă
să uneltască și mai departe, fi-
indcă „silințele guvernului gre-
cesc” — negreșit d'a împăin-
geni ochii guvernului turcesc, ca
să nu veda cele ce fac revolu-
ționarii greci — „au fost favori-
sate de vântul ce suflă în sfe-
rele cele mai înalte ale politice
europene”. Așa se laudă diarul
oficios grec „Ephimeris” din
Atena.

Viitorul cel mai apropiat
însă le va dovedi Grecilor, că
edificiul panelin și-l constru-
esc pe nisip. Silințele Români-
lor și ale Albanezilor, d'a scăpa
de greisare, sunt încununate de
succese, care au sdruncinat cum-
plit și vor spulbera în curând
toate opintirile grecesci.

Vom publica o corespondență
a lui Apostol Mărgăritu, din care
se va vedea cât de mult au să

sufere Români macedoneni din
partea Grecilor și până unde
mergă aceștia cu uneltirile, cu in-
trigile și cu calumniile.

DIN AFARĂ

Foile rusesci răspund la amenințarea
oficișelor germane de a publica trac-
tate încheiate între Austro-Ungaria și
Rusia, care servesc ca basă politice o-
rientale de aț a Austro-Ungariei. Din
răspunsul foilor rusesci reiese, că astfel
de tractate în adevăr există. „Novoje
Vremja” și „Moskovskija Vjedomosti”,
sunt însă de părere, că ar fi o vătămă
a celei mai obișnuite buneicuințe po-
litice publicarea acestor tractate. Foaia
din urmă mai scrie:

Fiecărui îi este cunoscut, că basa
politice orientale a Austriei nu constă
într'o înțelegere între Austria și Rusia,
ci într'un sfat dat Austriei de Ger-
mania, d'a se despăgubi prin influința
în peninsula balcanică pentru cele
perdute în Germania, o politică ce gu-
vernul din Berlin o sprijinesc direct.
Cine altul decât prințul Bismarck a
dat sfatul, d'a strămuta punctul de
gravitate al monarchiei habsburgice din
Viena la Pesta? (Contele Rechberg către
contele Karolyi, 16 (28) Februarie 1863.)
Cine altul a propus sprijinul său pen-
tru dobândirea de „compensațiuni” în
țările balcanice pentru alianța cu Ger-
mania? (Br. Beust către contele Wimp-
ffen, 7 (19) Aprilie 1867. Contele Beust
către împăratul Francisc Iosif, Au-
gust 1871.) Dela încheierea alianței cu
Austro-Ungaria, principele Bismarck a
sprijinit și mai activ politica orientală
austriacă. Înțelegerea austro-rusă își
produse ori-ce putere, îndată ce se dase
dintău impuscătura la Dunăre. Curtea
din Berlin, care atunci trecea de aliata
Rusiei, a fost inițiată în secretul trac-
tatului, veți bine cu condițiunea, ca să
păzescă secretul. Publicarea tratatului
în momentul, când Austria și Rusia nu
o ținu necesară, ar fi un abuz de în-
credere în cel mai strict înțeles al
cuvântului.

În „Pol. Corr.” se confirmă scirea
din Bucuresci, că acea comisiune mili-
tară sub președința locotenentului colo-
nel Crăiniceanu, care fusese însărcinată
cu lucrarea unui plan general pentru
fortificarea trecătoarelor Carpaților, și-a

presentat elaboratul ministerului ro-
mân de război spre definitivă deciziune.

Aceste fortificații sunt de mult
în considerare, ca fiind o parte inte-
grantă a întregului sistem de apărare
a țării. Ele nu vor fi împreunate cu
mare pierdere de timp.

Parlamentul englez s'a închis. Patru
cestiuni importante au fost rezolvate în
cele șapte luni și jumătate, câtă a durat
sesiunea: combaterea anarchiei parlamen-
tare, înblânțirea ligei irlandeze, cesti-
unea indivizilor fără ocupațiune, cari
amenințau siguranța publică în Londra,
și restabilirea unei administrațiuni lo-
cale pentru Anglia și Wales. Cestiunea
dintău s'a rezolvat printr'un re-
glement, a doua prin introducerea
măsurilor de forță, a treia prin luarea
de măsură de siguranță și a patra printr'o
lege de administrațiune locală. S'au mai
rezolvat apoi proiecte de ale ministru-
lui de război Stanhope pentru întărirea
apărării țării și a puterii armate națio-
nale. Neresolvate au rămas cestiunea
agrară în favoarea proprietarilor țărani
din Irlanda și cestiunea municipală a
Londrei. S'a primit legea d'a se cum-
para moșii de arendată în Irlanda, ca o
altă încercare d'a se rezolva cestiunea
agrară irlandeză. Parlamentul s'a ocu-
pat în timpul din urmă și cu afacerile
esterne, mai ales Zanzibarul și cu
Suakimul, despre care am raportat.

Președintele suprem a dat o or-
dinațiune și ministrul de culte și in-
strucțiune al Germaniei a primit-o, ca
dela 1 Aprilie 1889 să se introducă limba
germană ca limbă de instrucțiune pentru
toate obiectele în școlile populare din
Slesvigul nordic. Unele excepțiuni sunt
admise numai la instruirea religioasă.
— Dora n'o se fiemai liberal guvernul ger-
man ca cel rusesci și unguresci!

Cu ocaziunea sărbătorilor Crăciun-
ului, colegiul cardinalilor și prelații
au felicitat ca de obicei pe Papa ce-
tindu-i o adresă. Papa li-a mulțumit mai
întău apoi s'a plâns de greva situațiune
a papismului, ce i-au creat o dispoziți-
une administrative și legislative, luate
de guvernul italian și nouele legi ce
lovesc în suveranitatea papală; decă

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Prelegeri unguresci.

Deva, Noevre 1888.
(Urmare și fine.)

„Patriotul” profesor, în „iubirea
sa nemărginită de dreptate”, nu-și uită
într'aceea, nici în orele de limbistică, să
facă amintire și de lumea nemaghiară,
făcându asemănare între construirea lim-
bii unguresci și cea a altor popore, der
cu deosebire se ocupă de limba română:

„Pentru ca limba ori-cărui neam —
dăce densul — să promită un trai
îndelungat și sigur, e neapărat de
lipsă ca cultivatorii ei să țină cont de
un principiu mare: nici-odată limba scrisă
să nu se deosebescă pre mult de ceea
ce se aude la popor!”

„Întrebați-vă D-Vostră, națiunea
noastră a ținut și ține ori nu la acest
principiu? Fără îndoială da! Acesta nu
mai e lipsă să vi-o dovedesc, o simte
și o vede ori-și-cine. Și foarte bine este
așa. Căci unde au ajuns cărțurarii

vechilor Români și Greci, cari în scopul
de a crea o limbă clasică și-au deosebit-o
pe-a lor din ce în ce mai mult de
cea a poporului? Er nu mai e lipsă să
vi-o spun, o scie totă lumea!”

„In zilele noastre, de exemplu, rēu, forte
rēu facu cărțurarii români, că nu se șilesc
să înțelegă principul de mai sus și nu li
aplică în praxă. Ce fac Români? In-
troduc în limbă tot felul de cuvinte la-
tinesci, franțuzesci și nemțesci, corumpendu-și
astfel adevăratul graiu român, de altcum
destul de frumos, pe care țeranul dela
câmp îl grăsece, — er acest țeran nu
mai înțelege pe cărțurari ce-i spune „romă-
nesce”. Și ore pentru ce o facu acesta?
Singur în vederea țintei de a dovedi lu-
mei originea lor latină, și de a combate
aț-mâne cu mai multe cuvinte argu-
mentările marelui nostru istoric Hun-
falvi, deorece ei dicu, că au fost aduși
aici de Traian la anul 106 d. Chr. și
dela el der își au limba. Curată po-
veste! Hunfalvi a arătat până la evi-
dență, că Români au venit în aceste
locuri numai prin veacul 12—13, ca
păstori, de peste munți!”

„Scopul nu și-l vor ajunge, totu
ceea ce le va succede va fi o limbă co-
ruptă, nepromițătoare de un trai lung și
sigur, și o căire pentru sfârșirile lor ne-
succese!”

Der etă clopoțelul sună, profeso-
rul părăsece clasa, și eu, ca Român,
în urma afirmațiunilor lui, rămân „ru-
șinat” de „încăpăținarea” și „nepri-
ceperea” cărțurariilor nostri, rămân
muncit de două sentimente deosebite:
„disprețul” ce se ridică în inima mea
față de neamul meu și „admirarea”
față de națiunea ungurescă, carea în
totu locul o vedu neasemănată „înțe-
leptă” în comparare cu alte națiuni...

III.

După ce am ascultat pe profesorul
unguresci predându în orele de istorie,
constituțiune și limbistică, căci acestea
sunt mai ales potrivite aștorfel de de-
clamații, să ne punem întrebarea: Cum,
ore numai așa, fără nici o pricină face
el aceste abateri dela adevăratul său
obiect de propunere, și, luncându pe
unde ram laterală de gândire, se îngri-

jesce atât de „părințesc” de limba
română și de poziția altor neamuri?
Nu fi credul omule! Ori-cărei imposi-
bilități din lume dă'i credemânt, de-ți
place, der acestui lucru nu!

În lumea acesta toate își au cauza
și scopul lor! Cel de fără causă și
fără scop vorbesce ori face ceva, tre-
buie să fie un smintit, — er unii
profesori unguri șovinști, cari astfel
sciu studia lumea, nu pot fi smintiți —
de tot!

Causa și scopul său își are și felul
lor de propunere, și înoc ce mai drag
de scop — politic de gen.

În ora de istorie mă face să mă în-
suflețesc pentru națiunea maghiară și
pentru conducătorii ei, — în cea de cons-
tituțiune să admir „superioritatea” fără
sămăn a aceleși națiuni, carea pe când
totă lumea se legăna pe brațele întune-
recului, ea umbla cu „lumina aprinsă”; în
fine în cea de limbistică mă face să mă
rușinez de „nepriceperea și miopismul”
întru a vedea în viitor a cărțurariilor
români, cari nu vedu nici o frumșeță în
aceea, ca să vorbesc și ei ca surugul și

revindică adevărata sa suveranitate, o face pentru liniștea și bunăstarea Italiei, ér nu pentru că ar fi inamic al Italiei. Papa termină binecuvântându pe cei de față.

Negociările între regele Milan și Scupcina decurg, după o telegramă ce-o primesc „N. fr. Presse“, în mod mulțămitor. Grupul liberalilor și două din grupurile radicalilor s'ar uni cu ideile regelui acceptându proiectul de constituție cu mici modificări. Grupul al treilea radical cu Katic și Taisic în frunte, adecă intrasigenții sunt înflințați din afară și mai ales din partea Muntenegrului. Radicalii moderați cu Bista Popovic și Tausanovic în frunte, au câștigat cu ajutorul regelui preponderanța în sinul partidei radicale. Aceste două grupuri unite cu liberalii formeză maioritatea precumpănitoare a Scupcinei, de aceea se speră că o înțelegere cu regele se va face. Membrii lor au salutată pe rege în palat și i-au făcut ovățuni. În urma aceste s'au rugat și liberalii ca să fi primit de regele, spre alți saluta. După ce și vorți da declararea cele două cluburi, regele va apăre în Scupcina, apoi se va proclama primirea constituției și Scupcina va fi închisă fără a se ține din partea regelui un discurs de deschidere și de închidere. Cei din cercurile diplomatice s'au bucurat vedându că regele a rămas stăpân pe situație. Regele a declarat că și va reserva conducerea politice esteriore și nu va suferi ca să se schimbe. — Rămâne acum ca și faptele și evenimentele următoare să consune cu acest raport optimistic primit de foia vieneză.

O telegramă din Zanzibar către „Times“ anunță, că corabia de război „Leipzig“ a prins și erăși o corabie cu 140 de sclavi, pe cari i-a liberat; de asemenea mulți Arabi au fost prinși. Consulul general german aședă la Deresalem o mare colonie de misionari pentru sclavii liberați.

SCIRILE DILEI.

Ni se scrie din Blasiu, că în locul d-lui profesor dela școlele normale de acolo, A. Florian, care e numit capelan militar în activitate, s'a numit profesor ordinar d. Nicolau Popu, cleric absolut și fostu cancelist în cancelaria metropolitană.

„Ellenzek“ dela 21 Decemvre se plânge contra autorităților din România dîcîndu, că acestea atacă adese-ori pactul încheiat la an. 1879, în sensul căruia gara dela Predeal aparține ambelor state și funcționarii aplicați la

această gară sunt supuși în tôte privințele numai acelor autorități, cărora aparțin. Astfelu foia ungrescă aduce un casu, spunendu că unu funcționar maghiar dela aceea gară, născându-i-se unu fiu, fu provocat de primarul „valach“ dela Predeal să se i-se prezente și să-i însuie lui pe noul născutu. Fiindcă funcționarul nu s'a supus acestui ordinu, se pomeni cu o nouă citație din partea tribunalului român dela Ploiesci, prin care totu în cauza acesta este provocat a i-se înfășișa pe ziua de 15 Ianuarie. „Ellenzek“ cere intervenirea guvernului ungrescu.

Comisiunea pentru cai ferate a comitatului Sibiu ține mâne ședință, avendu a debate: trimiterea planurilor lucrate pentru linia Sibiu-Avrig la ministeru, planul de finanțare pentru linia Sibiu-Sebeș-Vințulu de josu, operatulu de trăsare a acestei linii și părerile date asupra traseului Apoldulu de susu-Tihșca.

De sărbătorile Crăciunului gregorianu a fostu moină, ba în ziua de Crăciunu a plouat în Brașov o ploie măruntă ca într'o di bună de veră. „H. Ztg.“ ne spune, că și în Sibiu a plouat.

În comuna Zagon din Săcuime s'au găsitu protocoalele fostului scaun Orba în două volume dela 1607—1634, precum și consemnările (lustra) nobililor de acolo. S'au predat arhivei comitatului Treiscaune.

După unu arest de patru luni, Schönerer a fostu pus în libertate din închisoarea tribunalului țerii din Viena. În noptea din urmă au fostu lipite pe strade bilete cu inscripțiunea: „Schönerer vine!“ În ziua liberării se adunaseră grup de omeni pe piața dinaintea închisorii. Unu despărțemintu de gardiști a ocupat tôte intrările stradelor dimprejurulu tribunalului. Schönerer a fostu salutatu în trecerea sa de publicu, care își lua pălăria din capu. Numărulu publicului crescendu mereu, o trupă puternică de polițiști pedestri și călări trebui să deșerte stradele. Înaintea hotelului „Zur goldenen Ente“, unde a trasu Schönerer, a fostu adunat erăși multă lume. Unu mare număr de domni și domne în trăsuri sosu în scurte intervale, ca să dea vizită lui Schönerer.

În cursul sărbătorilor Crăciunului a fostu turburată liniștea și ordinea în Brașov în măsură nensemnată. Numai câțiva indiviși beți au încercat să turbure liniștea prin cântece și larmă pe stradă, der organele polițienesci i-au îndrumat la ordine.

țeranul fără carte. Ungurul soviniștu e cu multu mai cuminte. Betyar-ul de pe câmpia dîce animalulu lătrătoru „kutya“, domnul profesor, și ministrulu chiar, totu „kutya“ îi dîce, căci ei nu vréu să aibă limbă deosebită de a „poporulu“. Românulu dela sate dîce aceluiași animalu „cânye“, cărturarulu român însu, mai nepriceputu ca celu maghiar, nu voește să vorbescă și să scrie totu așa, ci îi dîce „câne“, „corumpendu“ astfel, după șovinistulu profesor ungu, adevărata limbă!

Fără îndoială în fața acestor „argumentări“, eu, ca tineru strein în școlă streină, am să mă rușinez de neamulu meu, în tôte privința „interioru“, și am să mă însufățesc de națiunea și limba ungrescă, în tôte privințele „superiore“, ér, eșitu în viața publică, am să „apere“ părerile cu cari m'a datat „înțeleptulu“ profesor „patriot“, am să fiu și eu patriot „ca el!“

Și nu tot-deuna fără de succesu sunt astfel de propuneru!

Șciutu este, că și celu mai îngrozitoru lucru la începutu, vedutu ori auditu

de mai multe ori, își pare din ce în ce mai blând și mai firescu, — așa și ideile emanate din gura profesorului ungu: Lovindu ađi, lovindu mâne și poimâne urechea tinerului nemaghiar, acesta începe a se îndeletnici cu ele, a'i päre din ce în ce mai domole, pe urmă firescu și chiar forte firescu, mai ales de nu s'a silit pe altă cale, privată, să-și câștige și contrapărerile altor omeni, ca astfel să-i fie dată posibilitatea a judeca, întru câtu sunt și întru câtu nu de cređutu spuselu profesorului seu.

Așa se civilizează în școlele ungresci, în care nu cultură și știință, ci scopuri politice se urmărescu.

Trebuie adesea să te cuprindă un felu de milă, un sentimentu de compătimire pentru tinerimea maghiară, căreia nu i-se dîce nici-odată, seu forte arareori, să se ocupe cu studiarea și a altor limbi, cređendu Ungurul soviniștu, că e destul pentru elu să-și scie limba proprie, numai streinilor li se dîce dînicu: „invățati ungrescu!“ Ca și cum limba maghiară ar fi cea mai multu abundantă în tôte frumșele și adevăru-

Vederile deputaților Grünwald Bela și Ludovic Mocsary asupra cestiunei naționalității.

(Estrastu din capitolulu XI alu opulu „A régi magyar nemes“, scrisu de d-lu Ludovicu Mocsary).

(Finé.)

Mai putem esperia însu și altu ceva. În măsura în care crește torentulu pornitu, în aceeași măsură se slăbește idea de independență. Națiunea își uită nu numai de ceea ce ar trebui încă să elupte, ci și de situațiunea, ce i se compete după raporturile esistente de faptu, și se pune în șirulu acelor naționalități, cari pe'trecute umblă după grația suveranului. Acestă procedere a naționalităților este cunoscută; cu câtu mai ageră a fostu din timpu în timpu emulațiunea între ele și între noi, cu atât mai tare au accentuat neclintita lor alipire către împératu și împărăția. Și în această politică a lor nu s'au lăsat să fi turburați nici atunci, când suveranii au aflatu cu cale câte-odată ași întorce ascușulu politice în contra lor. Asemenea casu vedem și în Austria. Se vede că și apostolii politice de maghiarisare voescu să supra-liciteze cu dătătorii de tonu ai naționalităților de dincóce și dincolo de Laita; în proporția, în care crește curentulu de maghiarisare, audim declarațiunile unei anumite grețose demonstrațiunii de lealitate, der aflăm vênarea grației încă și în lucruri mai seriose: în votarea numeratelor milioane fără discuțiune și în incunjurarea precaută a scrutării oricerei cestiuni, despre care se scie, că nu e unu obiectu plăcut în ochii suveranului. Fără îndoială și procederea acesta își are logica sa. Câștigarea grației suveranului nu numai că este unu ajutoru mare, der fără de ea nici nu se pot aștepta nisce succese mai mari. Necășulu e numai, că ajutorulu acesta are mare preț și că nici nu se pote omulu încrede în elu, deórece ușor se pote întorce róta și atunci odiulu lucrului se aruncă în gátulu nostru și se întorce contra noastră, precum adeseori s'a mai întâmplat. Acestă politică nu este pentru noi, s'o lăsam pe séma Croaților, a Sêrbilor; noi să nu ne punem în șirulu acelor naționalități, cari liciteză grația suveranului, să rămânem națiune și ca atare să luăm poziția față cu drepturile și interesele nostre.

Să rămânem națiune în sensulu cum o exprimă acesta introducerea în legea de naționalitate dela 1868 prin următoarele cuvinte: „După principiile fundamentale ale constituțiunii și în privința politică toți cetățenii Ungariei reprezintă o națiune, națiunea maghiară unitară și nedivisibilă, alu căreia membru egal îndreptățitu este fiă-care cetățeanu, ori la ce naționalitate ar aparținé elu.“ Să ne asigurăm avanta-

giulu acela ca, esprimându noi cuventulu „națiunea maghiară“, să înțelegem sub elu 15 milioane de omeni și nu numai pe jumătate atăta. Acestă însu se pote întâmpla numai așa, decă o parte a acestei națiuni nu se pune pe picioru de război cu cealaltă; în casulu acesta nu suntem mai multu națiune maghiară unitară și nedivisibilă, ci și noi însi-ne suntem naționalitate; atunci noi însi-ne voim cu ori ce preț să ținem la ordinea dîlei și să agerăm acea politică de naționalitate, despre care însu Grünwald Bela dîce, că desmembră statele acelea, cari constau din elemente de deosebite naționalități.

Interesulu nostru pretinde tocmai din contră, ca pe câtu se pote să dăm la o parte această politică de naționalitate, să-i luăm ascușulu și față cu ea să validăm pe câtu se pote mai multu pe toți acei factori, cari pot să asigure consistența unui stat. Noi trebuie să ne alipim cu tóta puterea la basa istorică. Resultatulu premiselor istorice este status quo; aici ne aflăm în proprietatea noastră; atâtu vis inertiae prin sine însa-și, câtu și sentimentulu de patriotismu cu care se alipesce fiecare locuitoru al țerei de pământulu seu natalu, de patria sa, sunt nisce factori, pe lângă cari Ungaria pote să dispună și în viitoru de consistența trebuincioasă, decă noi însi-ne nu voim să ne abatem de pe această basă și decă nu voim s'o schimbăm cu altă basă principiară, ou basa de a reslăți individualitatea națională până va ajunge la o generală maghiarisare.

Basa individualității naționale încă o avem, pe câtu numai e cu puțință între împrejurările nostre: avem supremația națiunei ungresci. De faptu tot-deuna am avut o acesta și în trecut, der caracterul ungrescu al acestui stat s'a marcat și mai multu în timpul mai nou, s'a marcat prin aceea, că în viața publică locul limbei latine a fost ocupat de cea maghiară. Acestă a trebuit să se facă așa, a fost neapărat de lipsă, der cu asta s'a și făcut totu aceea, ce față cu situațiunea dată a formatu obiectulu aspirațiunilor nostre juste și naturale. Decă Grünwald Bela se plânge contra trecutulu, dîcîndu că Ungaria n'a fostu o unitate națională, ci numai o unitate de dreptu publicu, în timpul de astăzi o astfelu de plângere nu mai e fundată... Ori cum ar fi fostu însu trecutulu, ceea ce s'a neglesu, s'a pus erăși la locu, și naționalitatea maghiară e într'o situațiune, încatu nu numai că pote trăi, der pote și inflori.

Națiunea maghiară se află în proprietatea unor avantaje atâtu de mari, încatu în ceea ce privește păzirea naționalității sale pote privi cu liniște în viitoru și peste totu dîsu nu are lipsă

rile științei, ca și cum sciind ungrescu poți trăi și fără celelalte limbi, der să nu duci nici grije, că nu vei fi tot-deuna la „culmea“ cunoscîntelor progreselor lumii, — pară limba ungrescă ar fi sufletulu tuturor celorlalte limbi! De aici faptul, că Ungurii ce ar voi să țină pasu cu popórele lumii, numai după terminarea anilor de școlă, în viața publică fiindu, se apucă de studiarea altor limbi, convinsu acum însu-și despre necesitatea cunoscîntei acelor.

Der ce să-i faci? Pe Ungurul soviniștu l'a smintitu firea mai altcum ca pe alți omeni. Dreptu aceea, ce la alte neamuri nu poți vedé, la elu da!

Din școlă, care sciutu este, că nu are menirea tribunei politice, nici nu este pentru mistificarea adevărului, ei au făcutu în timpul de față o adevărată tribună politică, în scopu de a ajunge câtu mai iute la atâtu de multu oftata țintă a maghiarisării.

De multe ori elevulu ascultându prelegerea, fără voiă și mirat, se întrebă: „Ei bine, ore aceste lucruri încă se ținu de lecția mea?“ Er de mai are nesce

cunoscînte câștigate în alte școli mai multu iubitoare de adevér; de mai e și omu deșteptu mai multu decatu presupune profesorulu despre elu, — în fine de are sângele rece, ca ascultându prelegerea să și raționeze și să facă critica lucrului: — apoi fără îndoială îi pare forte ridiculă sfortarea profesorulu seu, de a trage vèlu peste limpedele adevér!

Vorba e numai, că tinerimea, nu arare-ori supunendu-se autorității profesorulu, dá fără scropulu cređemintu celor spuse de elu. căci pe băncile școlii fiindu, nici nu prea are posibilitatea de a cerca după rațiunea lucrului, lipsindu-i cuvenitele cunoscînte, — ér între astfelu de împrejurări, profesorulu „patriotu“ pote ușor influința asupra formării mlădiósei ei convingeri, adecă a tinerimii.

Acesta e felulu în care se creștejunimea în aședmintele ungresci de învțămîntu, acrta e cauza, că un tineru nemaghiar, — din norocire puțin, de i poți numera pe degete — eșitu din școlu ungrescu, au cele mai scrite idei despre istoria și poziția neamulu lor.

a risca totul pentru nerealizabilele aspirații privitoare la înmulțirea sa numerică în dimensiuni mari. Nu suntem mulți la număr, dăr înainte opiniei unei lumi putem conta la de două-ori mai mult, decât vom fi în stare să susținem superioritatea pe care totdeauna am avut-o, la bine și la rău deopotrivă, și în a căreia proprietate suntem fără îndoială încă și mai mult în momentul de față. A purta rolul de conducător față de celelalte naționalități aflătoare aici este o chemare ca aceea, care poate forma unu din cele mai meritorie obiecte ale aspirațiilor noastre vrednice de laudă; a afla modul cum să trăească împreună diferite elemente, conglomerate atât de minunate prin capriciul sortii, acesta este o problemă, a căreia rezolvare cu dreptul se va număra între marii factori ai fundării de patriă și ai vieții de stat milenare. Și o vom rezolva, decât vom urma șopta geniului național și decât nu ne vom lăsa să fim abătuți din calea adevărului prin eresii. Maghiarul, națiunea maghiară a fost umană și dreptă totdeauna, când a venit treaba la frângerea pâinei, acesta se fiă compasul ei în toate timpurile; politică justă — acesta va fi unica politică națională bună.

Intemplerii diferite.

Furturi. Apropiindu-se Crăciunul, pungașii din Sibiu au umblat după câștig. Au furat în două locuri haine și un șal, dăr au fost prinși, afară de un ajutor și o hoță. — Unei servitoare din Clușiu i-a furat o femeie nisce lucruri. Tote semnele arătau că hoța trebuie să fiă în Turda acasă. Poliția cercetă și găsi la Iulia Tótós o parte din lucrurile furate, ér la altă optă femei și gazde de hoți tot din Turda găsi magazin întreg de lucruri furate. — În Covasna au prins gendarmii o cetă de hoți, între cari și două femei: de unu an de zile mai în toate nopțile comiteau furturi.

Impușcatu. Constantin Dundun și Nicu Dancu din Brad se întorceau de unădile pe la mezul nopții dela ședătoare acasă. Păzitorul de noapte Georg Krauss le strigă să stea, dăr ei nu voirà. Atunci se auși o impușcătură și Dundun se pomeni cu o descărcătură de sburătură în soldu, din care causă fu transportat la spitalu în Sibiu. Păzitorul negă că a impușcat. Cercetarea se face spre a descoperi pe vinovat.

Prinsu. Judecătoria de ceru din Nocrigu dase mandat de urmărire în contra lui Ionu Stănuțu din Săcsăuș pentru furtu. Stănuțu dispăruse, dăr se ivi érăși după câteva luni. Gendarmeria din Nocrigu prinse de veste și-l arestă.

Nu ei suntu însă de condamnat: totu omul, decât e așa de nenorocitu de nu judecă și nu se silesce singuru a afla adevărul, scie aceea ce altu îl învătă.

Ca de încheiere vom spune numai atăta onoratului cetitor, că cele de până aci nu sunt numai cuvinte culese din sbor, nici declamațiuni inspirate din hiperzelu național, ori de o ură fanatică față de totu ce e unguescu, ci sunt rezultatul unei proprii experiențe și al unei raționări asupra modului cum unii profesori ungueri propun.

Ei n-au pus la dispozițiune aceste date prin ale lor proprii fapte, nui avem datorița de a trage din ele convenitele concluziuni și învățaturi.

În urma acestora vom fi apoi și înțeleși pentru ce am dîș în început, că *laudărosu este Unguru șovinistu din firea lui și că e ceva frumos să-l vedim înfăundându-se în penale naționale, și ridicându, când numai i-se dă privilegiu, trecutul și prezentul națiunii ungueresce peste trecutul și prezentul tuturor celorlalte națiuni de pe rotogolul pămîntului!*

Furtu. Achim Moraru din Elbaș se vede că dorme greu, de vreme ce nisce hoși au spart ferestra dela casă și au furat 4 ferdele făină de cucuruz, 8 snopi de cânepă și 8 pâni, fără se simți ceva Achim, care dormea alături.

Focu. Dăunădile a fost mare focu în Sîlmnic, unde au ars în curțile Eulaliei Mate paie în prețu de 100 fl.

Zelu gendarmerescu. O patula de gendarmi din Mercurea observă pe drumu cătră Acileu unu om, care se abăt duin drum în pădure și încep să fugă. Gendarmii se luară după el și după o fugă de peste 1000 pași îl prinseră. Omul nu voi să și spună numele. Fu dusu la Acileu, unde omenii îl cunoscă. Era învătăorul Iacobu Vecerne Neamțu din Singătinu. Se dice, că va fi citat la fîsolgăbiriatulu din Conța, fiind că n'a statu la provocarea gendarmilor. Dăr acestia cu ce dreptu să legă de fiă-ce om?

Sinucidere. În ruinele castelului din Deva s'a impușcat unu ôreace Sükösd, care a avut mai înainte o mare prăvăliă de lucruri de modă în Sibiu, ér în timpul din urmă era agentu de asigurare.

Betrănu seducătoru. În Clușiu a sedusu betrănul de 60 de ani Andreas Bordas o fată de țiganu în vîrstă de 16 ani, anume Lidu Barabas prin jurăminte de dragoste și prin promisiuni, că o ia de soție. Tatălu fetii făcu arătare și tribunalu condamnă pe Bordas la 2 ani temniță. A apelat și el și procurorul.

Servitoru bătăsu. În ziua de Crăciunul st. n. Ioh. Klein, servitoru la Georg Hill din Brașovu-vechru, se duse s'era bétu în locuința stăpănului său, se aruncă asupra lui rănindu-l în umărul stangă cu unu cuțit. Făptuitoru e datu pe mîna judecării.

Patru gemeni. În noptea de 1 spre 2 Decemvre curentu v. soția lui Iordache Stefanu, anume Ilinca, din comuna Căzănesc, județul Ialomița în România, fiindu însărcinată în a șepta lună, a născutu patru copii: trei băeți și o fată, cari s'au botezat și se află îndeplină sănătate cu mama lor.

Din camerele române.

D-lu deputat Gr. Cosadin cere să se modifice câteva articole din tarifulu autonomu.

D-lu ministru Al. Lahovary dice, că guvernulu se ocupă deja de acestă cestiu.

D-lu deputat C. Dobrescu (Argeșu), își desvöltă interpelarea sa în privința egalizării salariilor învățătorilor plătiți de județe și comune cu ale institutilor plătiți de stat. Dice că nu înțelege pentru care cuvântu învățătorii sunt împărțiți în învățători de gradul I, plătiți cu 60 de lei pe lună, și în învățători de gradul alu II, plătiți cu 90 de lei pe lună, când legea dela 1883 hotăresce ca totu învățatorii fără deosebire să fiă plătiți cu câte 90 de lei pe lună. Învătătorulu, pentru că e plătitu rău, nu pôte să și tie demnitatea și nu pôte să dea exemplu de curățenie și bunu gustu sătenilor în mijloculu cărora trăesce. Cu 60 de lei pe lună învățatorulu nu pôte să trăească bine și acesta face ca să nu aibă nici energia morala necesară, ca să și împlinescă datoriă cu scrupulositate.

D-lu Maiorescu, ministru alu instrucțiunii, recunoesce că legea salariilor și gradațiilor nu e aplicată dăr acesta din pricina bugetului care e neîndeștitu lor. Decă legea s'ar aplica, atunci trebuie să se sporască bugetulu cu unu milionu și mai bine și atunci nu s'ar mai putea cumpăra lucrurile necesare școlilor, precum: hărți, bănci, etc. Termină făgăduindu să aducă o lege, care să pue în armoniă bugetulu cu legea ficsării salariilor și a gradațiilor.

D-lu deputat Pacu spune, că de ce s'a mai făcutu legea decât nu se aplica? D-sa constată, că legea n'a fostu aplicată, nu pentru că nu s'a ajunsu bugetulu, ci pentru că în modu judaicu s'a interpretat ca legea să fiă aplicată numai la profesorii dela 1883 încôce și nu și la cei anteriori. D. Pacu termină ce-

rëndu să se respecte legea, care fixează salariile și gradațiile corpului didacticu.

D-lu deputat C. C. Dobrescu (Ploesci) dice că, decât ar voi ministru instrucțiunii, ar puté să facă economii din altă parte, ér nu dela salariile învățătorilor. Ar puté ca să desființeze inspectoratul, care nu aduce statului folosele pe care trebuie să le aștepte dela sacrificiile ce face. Ar puté ca să desființeze și să reducă subvențiunile.

D-lu deputat G. D. Teodorescu cere mai înteu inamovibilitate corpului didacticu. Apoi cere și d-sa să se facă economii din altă parte pentru ca să pôtă să se aplica legea dela 1883.

D-lu deputat N. Ionescu dice, că decât ministru instrucțiunii ar avé bun voință, ar puté să reducă cheltuelile de lux ce se fac și care ar aduce o economiă de unu milion și jumătate. Cu acestă economiă se voru putea executa dispozițiile legi.

Președintele camerei cetesce o propunere a mai multor deputați, ca legea gradațiilor și ficsării salariilor să se aplica la tot membrii corpului didacticu fără deosebire.

D-lu deputat N. Micescu își desvöltă interpelarea anunțată în privința îmbunătățirii sôrtei clerului de mir. D-sa spune, că biserica este în decadentă; că ne interesăm din ce în ce mai puțin de ea. Preotulu de mir este un cerșitor, servitorii lui Dumnezeu sunt mai prostu plătiți ca ai ômenilor. D-lu Micescu cere, ca din vânzarea moșilor statului să se creeze unu fondu pentru îmbunătățirea sôrtei clerului.

D-lu ministru Lahovary răspunde, că singuru camera are să se pronunțe în privința fondului cerut de d-lu Micescu cu ocazia votării viitorei legi agrare.

D-lu ministru Maiorescu răspunde, că sinodulu se ocupă de acestă cestiu.

D-lu deputat M. Căgălniceanu cere introducerea preoților de mir în Sinodu... Cere asemenea ca legea să fiă votată de Cameră, nu de Sinodu.

D-lu ministru Maiorescu dice, că după legislațiunea de astăzi soluțiunea atărnă de Sinodu.

În senat: recunoesce calități de român d-lui Gheorghiu, român din Macedonia, nu se acordă, după propunerea d-lui V. A. Ureche, care a cerut să se constate prin consulatul român decât d. Gheorghiu este român s'eu nu, c'aci cu modul acesta s'ar puté strecura pre mulți streini.

S'a respinsu naturalizarea d-lui Ferdinand Aponi, farmacistu, de ôrece nu are stagiu.

S'a votat indigenatul d-lui Iulius Neuman, farmacistu.

S'a recunoscutu calitatea de cetățen d-lui Ionu Munteanu, licențiat în farmaciă, român din Transilvania.

S'a votat naturalizarea d-lui Glatz, farmacistu din Craiova.

La proiectulu de răspuns la mesajiu vorbescu:

D-lu senator Gr. M. Sturza dice, că opozițiunea unită a resturnat guvernulu d-lui I. Brătianu, pentru că ședicea că este guvern personalu. În locul d-lui I. Brătianu a venit un altu ministru sub președința d-lui T. Rosetti. Despre acesta se pôte dice în adevăr, că era unu guvern adevăratu personalu. Acestu guvern a publicat unu șiru de proiecte creșându și legitima pozițiunea sa. Dăr acestu faptu nu legitimează puterea sa. A fostu o mare greșă din partea conservatorilor, că a datu sprințulu său guvernului junimist. Guvernulu junimistu a pus în gura Regelui că va urma, sub raportulu politice externe, aceeași direcțiune pe care a urmat-o guvernulu d-lui I. C. Brătianu. Întrebă decât și guvernulu actualu are de gându să urmeze pe acestă cale.

Oratorulu vorbesce apoi despre Austro-Ungaria și Rusia, și dice, că acestu imperiu are viitoru, pe când Austro-Ungaria, fiindu unu conglomerat politicu fără strinse legături între popore, trebuie să peră. Nu este bine să fimu contra Rusiei, c'aci noi suntemu încunjuțați de Slav. România, după pozițiunea ei, trebuie să rămână în sfera de influință a Rusiei.

Oratorulu roga pe d. Carp să nu urmeze politica d-lui I. Brătianu. Stăruesce că în casulu unui conflictu între Austro-Ungaria și Rusia, să se lase acesteia drumu liberu prin Dobrogea spre a nu o sili să năvălescă în România, știut fiindu că Austro-Ungaria își are armata sa în România și Hertegovina.

Fortificarea Bucureștilor servă alte interese, dăr nu cele românesce.

Guvernulu nostru să schimbe direcțiunea politică; să observe cea mai strictă

neutralitate; să nu mai fiă pârțitor alu politice germane și dușman al Rusiei. (Va urma.)

ULTIME SCIRI.

Secțiunile Camerei au ceretatu ér, scrie „Epoca“ din Bucureci, mai multe proiecte de lege.

Între alte s'a discutat și primitu proiectulu guvernului, prin care se cere prelungirea pe 6 luni a convențiunii comerciale cu Francia.

În unele secțiuni s'a exprimat dorința, ca actuala convențiune cu Franța să se prelungescă pe unu anu.

D. Carp a mersu în secțiuni să dea lămuriri în acestă privință.

D. ministru de externe a declarat că n'a vedit până acum, din partea Francei, bună-voință pentru a ajunge la încheerea unei convențiunii definitive. Însé s'a întemplat acum în urmă unu faptu, care îl îndemnă să se asocieze și el la dorința d'a se prelungi convențiunea pe unu anu, acestu faptu e deschiderea granițelor franceze vitelor noastre. D. Carp a admisu dăr prelungirea pe unu anu, însă cu condiți că să i-se lase facultatea, ca guvernulu să facă acestă prelungire „decă Francia va menține granițele sale deschise vitelor noastre.“

S'a mai discutat în secțiuni proiectulu pentru acordarea unei subvențiunii de 200,000-franci pentru participarea României la expozițiă din Parisu, precum și proiectulu de lege alu spirituoselor.

Rectificare. În numêrul de ér alu fôiei noastre, la articolulu de fondu, colona a 3-a, șirulu 1 de susu, în locu de: „capitalulu“ etc. este a se ceti: „capitalulu înaintea ideei de stat“ etc.

Pentru bolnavi de gatu și de pieptu nu pôte se esiste unu medicamentu de casă mai bun decât renumitele bonbone veritabile ale lui Tietze cu marca scutită de autoritate. După ce s'a delaturat gustulu iute și neplăcutu al sucului de cêpă prin amestecarea lui cu alte substanțe potrivite, se arată efectulu disolvătoru și întăritoru asupra tuturor organelor de respirațiă într'unu modu miraculos. O singură încercare cu acestu medicamentu va constata cele duse pe deplin. Să se observe strictu numele „Tietze“, care pe fiecare pachetu se repetă de mai multu ori. Tote celelalte sunt imitțiuni fără valôre. Veritabilu se capătă în pachete a 20 cr și 40 cr. numai la următoarele firme: În Brașovu la Franz Kelleman, farm. la Biserica albă; Depostulu principalu în Krensiu la farm. F. Krizan.

Cursulu la bursa de Viena

din 27 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aur 4%	102.05
Renta de hărtă 5%	98.25
Imprumutul cailor ferate unguare	144.—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu unguare (1-ma emisiune)	98.30
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu unguare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei cailor terate de ostu unguare (3-a emisiune)	117.20
Bonuri rurale unguare	108.75
Bonuri cu clasa de sortare	103.75
Bonuri rurale Banatu-Timisău	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.—
Bonuri rurale transilvane	104.20
Bonuri croato-slavone	104.50
ghedinului	124.50
Renta de hărtă austriacă	82.05
Renta de argint austriacă	82.75
Renta de aur austriacă	109.92
Losuri din 1860	139.—
Acțiuni bancei austro-ungare	875.—
Acțiuni bancei de credit ungar	305.—
Acțiuni bancei de credit austr.	309.60
Galbeni împărateci	5.73
Napoleon-d'ori	9.54
Mărci 100 imp. germane	59.22 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	120.85

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Muresianu.

Calicū celū ce nu abonéză CALICULŪ,

diarū humoristicū și satiricū cu multe ilustrațiuni, anulū alū IX-lea, cu prețulū de 3 fl. séu 7 franci pe anū.
 Celū ce abonéză „Caliculū” ride și pe dóga mortīi, de sarū cercurile dela bute.

**Abonenții, cari ne trimitū întregū abo-
 namentulū de 3 fl. séu 7 franci d'odată, pri-
 mescū „Calendarulū Calicului pe anulū 1889”
 pe deasupra, ca fuiorulū popii, adecă gratis,
 expeditū franco.** Altcum „Calendarulū Ca-
 licului” costă 36 cr. séu 1 francū.

Numērulū primū alū „Calicului” ilū expedāmū tutu-
 rorū celorū ce ni-lū cerū, ca numărū de probă, gratis.
 A se adresa la Sibiu:

Administrațiunea Calicului.

211,3—1

Avisū d-lorū abonați!

Rugām pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumeratiunei să binevoiască a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de pe fâșia sub care au primitū diarulū nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritū și să arate și posta ultimă.

Totodată facemū cunoscutū tuturorū D-lorū abonați, că mai avemū din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiunilorū „Gazetei”, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potū adresa la subsemnata Administrațiune în casū de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.”

EDICT.

Nr. 344—1888.

Dupăce *Nicolau Roșca*, a *Pecului* gr. cat. din Maieri, de 8 ani și-a părăsitū cu necredință legiuita sa muiere, pre *Sanda Roșca n. Crișianū*, asemenea gr. cat. din Maieri, și nu i se scie ubicațiunea ace-luia, se citéză prin acésta, ca în terminū de 1 anū să se presen-teze înaintea forului matrimonialū subscrisū, căci altcum procesulū divorțialū urditū în contra-i de numita sa muiere se va pertracta și decide și în absența dēnsului, fiindū înlocuitū prin curatorū ad actum.

Dela forulū matrimonialū gr. cat. de I instanță alū protopo-piatului Albei-Iulia.

Alba-Iulia, 24 Decemvre 1888.

Simeonū Micu,
 protopopū.

210,3—2

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI”

se potū face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei lunī, mai ușorū prin mandate postale.

Adresele ne rugāmū a ni se trimite esactū arătându-se și posta ultimă.

Prețulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunī 3 fl. —
 „ șese lunī 6 fl. —
 „ unū anū 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei lunī 10 franci
 „ șese lunī. 20 „
 „ unū anū 40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Mersulū trenurilorū

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predealū					Predealū—Budapesta					B.-Pesta-Aradū-Teluş-Teluş-Aradū-B.-Pesta					Copşa-mică—Sibiu											
		Tren de per-sone	Trenū accele-ratū	Trenū omni-bus			Tren de per-sone	Trenū accele-ratū	Trenū omni-bus			Trenū omni-bus	Tren de pers.	Tren de pers.			Tren de pers.	Trenū mixt	Trenū mixt			Copşa-mică				
Viena 11.10 8.— Budapesta 7.40 2.— 3.10 6.18 Szolnok 11.06 4.05 7.38 9.38 P. Ladány 2.02 5.47 5.39 12.02 Oradea-mare } 4.18 7.01 8.46 1.51 Várad-Velenceze } 7.11 9.18 2.11 Fugyi-Vásárheli } 9.27 2.19 Mező-Telegd } 9.44 2.32 Rév } 7.41 10.21 2.55 Bratca } 8.10 11.38 3.38 Bucia } 12.16 4.01 Ciucia } 12.54 4.23 Huiedin } 9.04 1.57 4.49 Stana } 9.34 3.11 5.31 Aghirş } 3.40 5.40 Ghirbău } 4.15 6.12 Nădăşel } 4.36 6.24 Clușiu } 4.58 6.38 Apahida } 11.15 10.34 5.26 Ghirş } 11.34 Cucerdea } 12.45 Uiora } 1.30 Vinţulū de susū } 1.37 Aiud } 2.07 Teinşū } 2.26 Crăciunelū } 3.11 Blașu } 3.24 Micăsasa } 3.54 Copşa mică } 4.09 Mediașū } 4.21 Elisabetopole } 5.11 Sighișora } 5.45 Hașfalēu } 6.12 Homorodū } 7.32 Agostonfalva } 8.17 Apatia } 8.37 Feldióra } 9.06 Brașovū } 9.45 Timișū } 1.55 Predealū } 2.53 Bucuresci } 3.28 9.35					Bucuresci 7.30 Predealū 1.14 Timișū 1.45 Brașovū } 2.32 Feldióra } 4.10 7.10 Apața } 4.56 7.31 Agostonfalva } 5.37 8.14 Homorodū } 6.07 8.36 Hașfalēu } 6.55 9.12 Sighișora } 8.36 10.24 Elisabetopole } 9.13 10.46 Mediașū } 9.56 11.19 Copşa mică } 10.37 11.47 Micăsasa } 10.59 12.02 Blașu } 11.16 12.09 Crăciunelū } 11.37 12.25 Teluşū } 12.16 12.53 Aiudū } 12.33 1.05 Vinţulū de susū } 1.51 1.47 Uiora } 2.18 2.08 Cucerdea } 2.48 2.30 Ghirşū } 2.56 2.37 Apahida } 3.14 2.53 Clușiu } 5.56 5.— Nădăşelū } 6.37 5.32 Ghirbău } 6.58 Aghireșū } 7.14 6.11 Stana } 7.29 7.29 B. Huiedin } 7.56 6.43 Ciucia } 8.18 6.43 Bucia } 8.58 7.12 Bratca } 9.15 Rév } 9.34 7.51 Mező-Telegd } 9.53 7.51 Fugyi-Vásárheli } 10.25 8.17 Várad-Velenceze } 10.47 Oradea-mare } 11.04 8.42 P. Ladány } 11.19 8.47 10.50 Szolnok } 1.15 10.08 1.33 7.30 Budapesta } 3.29 11.51 3.29 3.15 Viena } 6.33 1.55 7.45 10.— 2.50 7.15 6.05					Viena 11.10 2.— Budapesta 8.20 9.05 Szolnok 11.20 12.41 Aradū } 4.10 5.45 Glogovațū } 2.17 4.30 6.— Gyorok } 2.37 4.43 6.13 Paulișū } 3.19 5.07 6.38 Radna-Lipova } 3.43 5.19 6.51 Conopū } 4.05 5.41 7.10 Bêrzava } 6.09 7.37 Soborșinū } 6.28 7.55 Zamū } 7.25 8.42 Gurasad. } 8.01 9.12 Iliia } 8.34 9.41 Branicica } 8.55 9.58 Deva } 9.19 10.17 Simeria (Piski) } 1.47 9.51 10.42 Șibotū } 2.08 10.35 11.07 Vinţulū de josū } 11.09 11.37 Alba-Iulia } 11.39 12.— Teluşū } 12.12 12.29 12.46 1.47 9.51 10.42 2.08 10.35 11.07 Simeria (Piski)-Petroșeni } 8.55 12.29 12.46 Petroșeni-Simeria (Piski) } 9.54 1.16 1.26 Aradū-Timișóra } 6.47 2.42 Timișóra-Aradū } 7.40 3.25 Aradū } 6.05 5.48 Aradulū nou } 6.33 6.19 Németh-Ságh } 6.58 6.44 Vinga } 7.29 7.16 Orczifalva } 7.55 7.47 Merczifalva } 8.14 8.08 Timișóra } 9.12 9.02 Ghirşū-Turda } 9.26 4.19 Turda-Ghirşū } 9.47 4.40 Sighișóra-Odorheiu } 6.05 Odorheiu-Sighișóra } 9.45					Copşa-mică 2.29 4.35 Șeica mare 3.02 5.05 Lómneșū 3.46 5.46 Ocna 4.18 6.17 Sibiu 4.42 6.40 Sibiu-Copşa-mică } 8.50 10.— Sibiu } 9.17 10.24 Ocna } 9.45 10.50 Șeica mare } 10.20 11.20 Copşa-mică } 10.49 11.45 Cucerdea-Oșorheiu-Reghinulū sásescū } 3.05 10.20 3.25 Cheța } 3.35 10.50 3.58 Ludoșū } 3.56 11.11 4.20 M.-Bogata } 4.06 11.20 4.30 Iernutū } 4.43 11.57 5.11 Sânpaulū } 4.58 12.12 5.28 Mirașteu } 5.21 12.36 5.53 Oșorheiu } 5.40 12.55 6.13 Reghinulū-sás. } 6.— 4.58 7.56 7.— Reghinulū sásescū-Oșorheiu-Cucerdea } 8.35 8.— Oșorheiu } 10.20 9.49 Mirașteu } 6.56 12.15 10.20 Sânpaulū } 7.16 12.35 10.39 Iernutū } 7.40 12.58 11.02 M. Bogata } 8.03 1.19 11.23 Ludoșū } 8.37 1.49 11.53 Cheța } 8.51 2.02 12.06 Cucerdea } 9.08 2.18 12.22 9.40 2.46 12.50 Simeria (Piski)-Unied. } 2.18 Simeria (Piski) } 2.39 Cerna } 3.08 Uniedóra } 9.30 Unied. Simeria (Piski) } 9.56 Simeria } 10.15											

Notă : Numerii încuadrăți cu linii gróse însemnéză orele de nópte.